

КРЪЩЕНИЕ.

Отъ черква идатъ. Майка въ двора още
 Ги срѣща—кръстенъ първенецъ поема.
 Подновенъ съ внукъ, старъ свекръ скажи госте
 Завежда весель въ стаята голѣма.

Трапезата всрѣдъ сложена е вече.
 Наоколо поканениитѣ сѣдятъ.
 Молитва първомъ кръстникъ изрече.
 Прѣкръстватъ се, и почва се обѣдътъ.

За здравето на първото отроче
 Надиганата бѣклица клокочи
 И отъ ржцѣ въ ржцѣ безпиръ минава

И отъ иконостаса на стѣната
 Христосъ съ усмивка блага на устата
 Трапезата безмълвно благосляява.

СТАРИЯТЪ БРѢСТЬ.

Надъ черковното кубе високо
 Върхъ извишва въ синия просторъ
 Брѣстътъ. Клони разпрострѣлъ широко
 Бди надъ гробове въ черковний дворъ.

Не веднѣжъ го буря разлюява,
 Грѣмъ го не веднѣкъ до днесъ ломи,
 Но чело все смѣло той възвѣтра,
 Все пакъ зеленѣй се и шуми.

Прѣживѣлъ врѣстници—самъ самотенъ.
 Свѣтъ отгледалъ и сега сиротенъ,
 Гордъ е още, че и въ старостъта

Отъ върхътъ му, дѣто е гнѣздото,
 Всѣкоя година на селото
 Щѣркътъ извѣстява пролѣтъта.

